

prima instanță: A. Negurița,
instanța de apel: G. Druguș, A. Parpalac, I. Guzun

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul	Valeriu Doagă
Judecătorii	Ala Cobăneanu, Ion Vîlcov, Sveatoslav Moldovan, Nicolae Clima,

examinînd cererea de recurs declarată de Cooperativa Agricolă de Producție „Slobozia Hanesei”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei Agricole de Producție „Slobozia Hanesei” împotriva Consiliului s. Slobozia, r-ul Ștefan-Vodă cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 14 martie 2013, prin care apelul declarat de Consiliul s. Slobozia, r-ul Ștefan-Vodă a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 22 octombrie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 24 aprilie 2012, Cooperativa Agricolă de Producție „Slobozia Hanesei” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului s. Slobozia, r-ul Ștefan-Vodă cu privire la anularea în parte a Deciziei Consiliului local Slobozia nr.4/6 din 27.12.2011, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s. Slobozia, în partea ce ține de mărimea taxei - 500 lei pentru amenajarea teritoriului, ca fiind ilegală.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 15.02.2012, a făcut cunoștință cu extrasul din Decizia nr.4/6 din 27.12.2011 a Consiliului local Slobozia, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s. Slobozia și aprobarea Regulamentului, prin care s-a decis că plătitorii taxei pentru amenajarea teritoriului sînt subiecții activității de întreprinzător, /persoane fizice și juridice/. Obiectul taxabil este numărul mediu scriptic anual al salariaților. Taxa pentru amenajarea teritoriului pentru anul 2012 este: - pentru fondatori care activează la întreprindere și pentru fiecare salariat angajat - 500 lei.

Invocă reclamantul că, nefiind de acord cu Decizia în cauză, în partea ce ține de mărimea taxei pentru amenajarea teritoriului-500 lei, pentru fiecare angajat, la

12.03.2012, printr-o cerere prealabilă a solicitat modificarea Deciziei nr.4/6, în partea ce ține de mărimea taxei de 500 lei, ca fiind neîntemeiată, cu stabilirea taxei în mărime de 80 lei pentru fiecare fondator și salariat angajat.

Deoarece n-au primit nici un răspuns, consideră reclamantul că pîrîtul refuză în satisfacerea cerințelor lor, înaintînd cererea respectivă în instanță.

Reclamantul consideră că decizia contestată este abuzivă, exagerată și neargumentată, deoarece anterior, în perioada anilor 2008-2011, au achitat taxa pentru amenajarea teritoriului în sumă de 3310 lei, 3550 lei, 8149 lei și 5300 lei respectiv, pe cînd în anul 2012, în baza Deciziei contestate urmează să achite suma de 46000 lei.

Consideră că Consiliul local Slobozia a făcut abuz de dreptul primit prin modificările operate la 26.03.2011, în Codul Fiscal, în vigoare la 04.04.2011, conform cărora au fost excluse noțiunile „cota concretă,, și „cota maximă, ale taxelor locale, care pînă la 04.04.2011, erau în mărime de la 40 lei - 80 lei

Conform Deciziei nr.4/3 din 24.07.2012, despre care a aflat doar în ședința de judecată, a fost modificată și completată Decizia nr.4/6 din 27.12.2011, însă cerințele lor prealabile, înaintate la 12.03.2012 n-au fost admise. De aceea suplimentar a solicitat și anularea în parte a Deciziei nr.4/3 din 24.07.2012, privind stabilirea taxei locale pentru amenajarea teritoriului în sumă de 500 lei pentru fiecare salariat angajat, cu stabilirea taxei de 80 lei pentru fiecare salariat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 22 octombrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat în parte Decizia Consiliului local Slobozia nr.4/6 din 27.12.2011 și Decizia nr.4/3 din 24.07.2012 de modificare și completare a deciziei nr.4/6 din 27.12.2011 și a Regulamentului adoptat în baza acestei deciziei, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s. Slobozia, în partea ce ține de mărimea taxei 500 lei, pentru amenajarea teritoriului, stabilită pentru fondatori care activează la întreprindere și pentru fiecare salariat angajat, ca fiind ilegală și neîntemeiată.

A fost obligat Consiliul local Slobozia de a reexamina și revedea mărimea taxei locale pentru amenajarea teritoriului pentru persoane fizice, în scopul micșorării sumei taxei pentru amenajarea teritoriului, în corespundere cu mărimea taxei medii pentru amenajarea teritoriului pe teritoriul raionului Ștefan Vodă, iar cerințele CAP „Slobozia Hanesiei” privind stabilirea de către instanță a taxei locale pentru amenajarea teritoriului în sumă de 80 lei, se resping, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 14 martie 2013, apelul declarat de Consiliul s. Slobozia, r-ul Ștefan-Vodă a fost admis și casată hotărîrea Judecătoriei Ștefan-Vodă din 22 octombrie 2012, de admitere parțială a acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii integral.

La 10 aprilie 2013, CAP „Slobozia Hanesiei” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, CAP „Slobozia Hanesiei” a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a interpretat în mod eronat legea.

În special, s-a invocat că instanța de apel eronat a dat apreciere circumstanțelor pricinii, din care considerente a admis o eroare materială, prin faptul că s-a aplicat

taxe diferite pentru aceleași categorii de persoane, în acest sens se manifestă o discriminare pentru o categorie de persoane.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din actele cauzei, Cooperativa Agricolă de Producție „Slobozia Hanesei” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului s. Slobozia, r-nul Ștefan-Vodă cu privire la anularea în parte a Deciziei Consiliului local Slobozia nr.4/6 din 27.12.2011, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s.Slobozia, în partea ce ține de mărimea taxei-500 lei, pentru amenajarea teritoriului, ca fiind ilegală.

Instanțele ierarhic inferioare de judecată au emis hotărîrile sus enunțate.

Din materialele pricinii se atestă că prin Decizia nr.4/6 din 27.12.2011, a Consiliului local Slobozia, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s. Slobozia și aprobarea Regulamentului cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012 pe teritoriul s. Slobozia, s-a decis ca plătitorii taxei pentru amenajarea teritoriului sunt subiecții activității de întreprinzător, /persoane fizice și juridice/. Obiectul taxabil este numărul mediu scriptic anual al salariaților. Taxa pentru amenajarea teritoriului pentru anul 2012 este - pentru fondatori care activează la întreprindere și pentru fiecare salariat angajat - 500 lei.

Prin Decizia nr.4/3 din 24.07.2012, a Consiliului local Slobozia, cu privire la modificarea și completarea deciziilor, prin pct. II a deciziei, s-a modificat și s-a completat Decizia nr.4/6 din 27.12.2011, a Consiliului local Slobozia, cu privire la stabilirea taxelor locale pentru anul 2012, după cum urmează: pct.1) se substituie cap. I-p.2 textul „obiectul taxabil este numărul mediu scriptic anual al salariaților” cu textul „numărul scriptic trimestrial al salariaților și/sau fondatorii întreprinderilor în cazul în care aceștia activează în întreprinderile fondate, însă nu sunt incluși în efectivul trimestrial de salariați”,

p.3 textul „- pentru persoanele fizice, proprietarilor de terenuri agricole pentru o cotă cu suprafața nu mai mare de un hectar – 100 lei; - pentru fondatorii cu suprafața de teren de la 1ha pînă la 3ha – 200 lei; - pentru fondatorii cu suprafața de teren mai mare de 3ha – 500 lei” se substituie cu textul „- pentru fiecare salariat și/sau fondator al întreprinderii, în cazul în care acesta activează în întreprinderea fondată, însă nu este inclus în efectivul trimestrial de salariați: - pentru o cotă cu suprafața nu mai mare de un hectar – 50 lei, - pentru o cotă cu suprafața de la 1ha pînă la 3ha – 100 lei, - pentru o cotă cu suprafața de la 3ha pînă la 5ha – 200 lei, - pentru o cotă cu suprafața mai mare de 5ha – 500 lei”.

În conformitate cu prevederile art. 288 pct. 1) și 3) Capitolul 1, Titlul VIII Cod Fiscal, taxa locală este plată obligatorie efectuată la bugetul unității administrativ-teritoriale, iar cota taxei locale reprezintă cota *ad valorem* în procente din baza impozabilă a obiectului impunerii ori sumă absolută, stabilită de autoritatea

administrației publice locale la adoptarea bugetului unității administrativ-teritoriale respective.

Potrivit art. 289 alin. (1) și alin. (2) lit. a) al aceluiași Capitol, Titlul VII din Cod Fiscal se determină procedura și principiile stabilirii, modificării și anulării taxelor locale, modul lor de plată, criteriile de acordare a înlesnirilor fiscale. Sistemul taxelor locale reglementate de respectivul titlu include taxa pentru amenajarea teritoriului.

Astfel, în temeiul art. 290 lit. a) și 291 alin. (1) lit. a), Capitolul 2, Titlul VII Cod Fiscal, în cazul taxei pentru amenajarea teritoriului, subiecți ai impunerii, sunt persoanele juridice sau fizice, înregistrate în calitate de întreprinzător, care dispun de bază impozabilă, obiectul impunerii constituind salariații și/sau fondatorii întreprinderilor care nu sînt incluși în efectivul trimestrial de salariați.

Concomitent, art. 292 alin. (2) Capitolul 3, Titlul VII Cod Fiscal, prevede că, cota taxelor locale se stabilește de către autoritatea administrației publice locale în funcție de caracteristicile obiectelor impunerii, și respectiv, potrivit art. 297 alin. (3), Capitolul 5 Titlul VII Cod Fiscal, taxele locale se aplică, se modifică ori se anulează de către autoritatea administrației publice locale concomitent cu adoptarea sau modificarea bugetului unității administrativ-teritoriale.

În același timp, în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, pentru asigurarea autonomiei locale, autoritățile administrației publice locale elaborează, aprobă și gestionează în mod autonom bugetele unităților administrativ-teritoriale, avînd dreptul să pună în aplicare taxe și impozite locale și să stabilească cuantumul lor în condițiile legii.

Art. 14 alin. (2) lit. a) al aceleiași legi, stabilește că punerea în aplicare și modificarea, în limitele competenței sale, a impozitelor și taxelor locale, a modului și a termenelor de plată a acestora, precum și acordarea de facilități pe parcursul anului bugetar este de competența consiliilor locale.

Complementar celor expuse, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea privind finanțele publice locale nr. 397-XV din 16 octombrie 2003, statuează că veniturile bugetelor unităților administrativ-teritoriale se constituie din impozite, taxe, alte venituri prevăzute de legislație și se formează din venituri proprii ale bugetelor unităților administrativ-teritoriale, ce se formează din impozitele și taxele locale, prevăzute pe fiecare teritoriu în parte, în conformitate cu Codul fiscal, și se virează direct și integral la bugetele respective.

Obligarea Consiliul local Slobozia să-și revadă mărimea taxei locale pentru amenajarea teritoriului pentru persoane fizice, în scopul micșorării sumei taxei pentru amenajarea teritoriului, în corespundere cu mărimea taxei de stat medii pentru amenajarea teritoriului în raza teritorială a raionului Ștefan Vodă, constituie o ingerință a instanței judecătorești în activitatea autorității publice locale.

În temeiul celor indicate supra, rezultă cu celeritate că prima instanță nu era în drept să impună asemenea soluții, acestea restrîngînd drepturile exclusive ale consiliului, prevăzute de legislația în vigoare, relevantă speței în cauză.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, pentru asigurarea autonomiei locale, autoritățile administrației publice locale elaborează, aprobă și gestionează în mod autonom bugetele unităților

administrativ-teritoriale, avînd dreptul să pună în aplicare taxe și impozite locale și să stabilească cuantumul lor în condițiile legii, punerea în aplicare și modificarea impozitelor și taxelor locale, a modului și a termenelor de plată a acestora, precum și acordarea de facilități pe parcursul anului bugetar, fiind strict de competența consiliilor locale.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că hotărîrea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată, iar decizia instanței de apel este corectă și întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de CAP „Slobozia Hanesei” și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Cooperativa Agricolă de Producție „Slobozia Hanesei”.

Se menține decizia Curții de Apel Bender din 14 martie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Cooperativei Agricole de Producție „Slobozia Hanesei” împotriva Consiliului s. Slobozia, r-ul Ștefan-Vodă, cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței
Judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Ion Vîlcov

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Clima